

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Rása Mirtill jogtanácsos által képviselt felperesnek, a Téglásy Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen lízingdíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 14-én kelt 24.G.42.075/2009/18. számú ítélete ellen az alperes részéről 20. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és alperest terhelő marasztalási összeg tekintetében a kamatfizetés kezdő időpontját 2009. december 4. napjában állapítja meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes mint lízingbeadó és a ... Kft. mint lízingbevevő 2005. szeptember 27-én két nyíltvégű, euró alapú, változó kamatozású pénzügyi lízingszerződést kötött egymással, 24 havi futamidővel.

A ... sorszámu szerződés szerint a lízing tárgyat egy ... típusu fényvezérlő rendszer képezte, a lízingbevevő a lízingdíjból 16.147.410 forint + ÁFA összeget lízingdíj előlegként a lízingtárgy birtokbavételét megelőzően egy összegben, a fennmaradó 20.725.073 forint + ÁFA összeget és ügyleti kamatait a futamidő alatt havi egyenlő részletekben tartozott megfizetni.

A ... szám alatti másik lízingszerződés egy ... típusu aggregátor lízingbeadása tárgyában jött létre, a lízingdíjból a lízingbevevő a birtokbavételt megelőzően előlegként egy összegben 10.652.590 forint + ÁFA megfizetésére volt köteles, az ezen felüli, 13.672.516 forint + ÁFA összeget és ügyleti kamatait havi egyenlő részletekben a futamidő alatt kellett megfizetnie.

A lízingdíj törlesztő részletek összegét, esedékességét a szerződések mellékletét képező fizetési ütemterv rögzítette.

Mindkét szerződés egyezően tartalmazta azt is, hogy a lízingbevevő a maradványérték megfizetésével megszerezheti a lízingtárgy tulajdonjogát, az egyedi szerződésben nem szabályozott kérdésekben pedig az Általános Lízing Feltételekre (ÁLF) utaltak.

Az ÁLF VI.54. pontja szerint, amennyiben a szerződés azonnali hatályú felmondása esetén a lízingtárgy tulajdonjogát a lízingbevevő nem szerzi meg és a felek írásban másként nem állapodnak meg, a lízingbeadó jogosult a lízingtárgyat értékesíteni, a megajánlott vételárról írásban értesíti a lízingbevevőt, értékesítés esetén pedig vele 15 napon belül elszámol, az elszámolás alapján fizetésre kötelezett a tartozását 15 napon belül köteles kiegyenlíteni.

Az alperes 2005. szeptember 27-én írásban kézfizető kezességi megállapodásokat kötött a felperessel, amelyekben készfizető kezességet vállalt a ... Kft.-t mint lízingbevevőt a ... szám alatt megkötött pénzügyi lízingszerződések alapján a felperessel szemben terhelő valamennyi fizetési kötelezettség teljesítéséért.

A lízingtárgyakat a ... Kft. 2005. szeptember 27-én birtokba vette.

A felperes 2006. november 29-én kelt levelében a lízingdíj törlesztő részlet fizetési kötelezettség teljesítésének elmulasztására hivatkozással a ... Kft.-vel kötött mindkét pénzügyi lízingszerződést azonnali hatállyal felmondta, és felszólította a lízingbevevőt a ... számú lízingszerződés alapján 19.567.302 forint összegben, a ... számú szerződés alapján 12.880.524 forint összegben fennálló, a lejárttá vált és ki nem egyenlített lízingdíj-tartozásból és ügyleti, valamint késedelmi kamatból, a még hátralévő teljes tőketartozásból és járulékaiból álló, tételenként és összegszerűen megjelölt tartozása megfizetésére.

A felmondást a lízingbevevő 2006. december 8-án átvette.

A ... számú lízingszerződés tárgyát képező fényvezérlő rendszert a felperes 2009. március 30-án birtokba vette.

A ... számú lízingszerződés tárgyát képező aggregátort a lízingbevevő nem tudta a felperes birtokába adni, a felperes 2009. szeptember 10-i feljelentése alapján csalás büntette miatt indult büntetőeljárást a nyomozóhatóság felfüggesztette, mert az elkövető személye nem volt megállapítható.

A lízingbevevő azt, hogy a lízingtárgy kikerült a birtokából, nem jelentette be a biztosítónak.

A felperes a lízingbevevőnek küldött 2009. március 24-i és április 9-i eredménytelen fizetési felszólításokat követően, 2009. április 20-án kelt levelében felszólította az alperest mint készfizető kezest a ... Kft. perbeli pénzügyi lízingszerződések alapján fennálló tartozásának kiegyenlítésére. A posta a fizetési felszólítást az alperesnek 2009. április 22-én kézbesítette.

A felperes 2009. szeptember 21-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a ... Kft. I. rendű és az alperes mint II. rendű kötelezettel szemben a perbeli lízingszerződések alapján tőketartozásként fennálló 29.837.354 forint és

ezen összeg után 2006. december 17-től a kifizetésig járó késedelmi kamat megfizetése iránt, a kötelezettek egyetemleges marasztalását kérve.

A 2009. október 13-án Gpk.220.900/2009/4. szám alatt kibocsátott fizetési meghagyással szemben a II. rendű kötelezett alperes ellentmondást jelentett be, míg az I. rendű kötelezettel szemben a fizetési meghagyás ellentmondás hiányában 2009. november 20-án jogerőre emelkedett.

A ... Kft. 2010. január 21. napjával felszámolás alá került, a felperes a felszámolási eljárásban a ... számú lízingszerződés alapján 24.140.760 forint, a ... számú lízingszerződés alapján 14.565.984 forint, összesen 38.797.744 forint hitelezői követelést jelentett be, 2010. január 21. napjától a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatra is igényt tartva.

A felszámoló a felperes hitelezői igénybejelentését határidőben érkezett, elfogadott követelésként nyilvántartásba vette.

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban 2010. január 8-án előterjesztett keresetében felperes az alperest 27.837.354 forint és 2007. szeptember 6-tól a kifizetésig a mindenkor érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni, arra hivatkozással, a ... Kft.-t a ... számú lízingszerződés azonnali hatályú felmondásából eredően az időközben történt részteljesítésekre is figyelemmel 17.336.348 forint, míg a ... számú lízingszerződés alapján 10.501.006 forint tartozás terheli, amit a lízingszerződésekben meghatározott mértékű, 2007. szeptember 6-tól esedékes késedelmi kamattal együtt készfizető kezesként az alperes tartozik megfizetni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, a lízingbevevő a felperestől lízingelt aggregátort egy bérelt raktárban tárolta, ahonnan a berendezés eltűnt, ugyanakkor a felperes keresetének elbírálásakor figyelembe kell venni azt az összeget, amit a lízingtárgyra kötött vagyonbiztosítási szerződés alapján a felperes a biztosítótól kapott, mert ellenkező esetben a felperes jogalap nélkül gazdagodna. Hivatkozott arra is, a fénypult megvásárlására 2009. december 11-én levélben ajánlatot tett a felperesnek a jelenleg irányadó újkori forgalmi értékkel azonos vételáron, a lízingtárggyal összefüggésben a felperessel egyeztetések folynak, fennáll az egyezségkötés lehetősége, figyelemmel arra is, hogy a fénypultba beépített szoftver az ő szellemi terméke. Az ellenkérelem szerint továbbá a visszavett lízingtárgy vonatkozásában azt is vizsgálni kell, hogy a felperes a lízingtárgyat miképpen hasznosítja, eleget tett-e kárenyhítési kötelezettségének, figyelemmel a lízingszerződés mellékletét képező ÁLF 54. pontjában írtakra is.

A felperes 2010. április 21-én módosította keresetét, és azt felemelve az alperest 39.346.363 forint megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 365. § (1) bekezdésére, 272. §-ára, 274. § (1) és (2) bekezdésére, valamint az 1996. évi CXII. tv. 2. számú mellékletének I/11. pontjára, továbbá az Általános Lízing Feltételek 48. pontjára alapítva, késedelmi kamatigényének kezdő időpontját 2009. április 30. napjában jelölve meg. A csatolt részleteses kimutatásra utalva előadta, a perbeli

lízingszerződések azonnali hatályú felmondását követően a 2006. december 8. után történt befizetésekre, az egyes befizetések időpontjáig felmerült késedelmi kamatokra és az egyes befizetéseknek a Ptk. 293. §-a alapján először a késedelmi kamatra történt elszámolására figyelemmel az egyenes adós lízingbevevőnek a ... számú szerződés alapján 24.626.032 forint, a ... számú szerződés alapján 14.720.331 forint lízingdíj-tartozása maradt fenn, amit az alperes készfizető kezesként a szerződés szerinti késedelmi kamattal együtt megfizetni tartozik. Állította, a lízingbevevő az aggregátorra kötött ugyan vagyonbiztosítási szerződést, kedvezményezettként a felperest megjelölve, azonban az ÁLF 35. pontjában írtakat megsértve a lízingbevevő elmulasztotta bejelenteni a biztosítónak, hogy kikerült a lízingtárgy a birtokából, kárbejelentés hiányában kárrendezésre nem került sor. A felperes ezt követően, 2010. május 28-án előterjesztett előkészítő iratában előadta azt is, hogy a lízingtárgy megvásárlására vonatkozó, a pontos vételár megjelölését nem tartalmazó alperesi nyilatkozatot nem tudja egyezségi ajánlatnak tekinteni, a birtokba vett lízingtárgyat közvetlenül és hirdetés útján is próbálja értékesíteni, de még nem érkezett vételi ajánlat.

Az elsőfokú bíróság 2010. április 22-én meghozott, az alperes jogi képviselőjének 2010. május 6-án kézbesített, a 2010. június 10-i tárgyalásra szóló idézést is tartalmazó 8. sorszámú végzésével a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdése szerinti jogkövetkezmények terhével felszólította az alperest, hogy 8 napon belül terjessze elő a felperes kereset-felemlésére nézve érdemi nyilatkozatát, adja elő, hogy az abban foglaltakat mennyiben és milyen okból vitatja, továbbá tegye meg tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítási indítványait, ellenkező esetben azok bevárása nélkül határoz.

2010. április 28-án meghozott 9-l. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság 8 napos határidővel a 2010. május 28-án előterjesztett felperesi előkészítő iratra vonatkozó észrevételei előterjesztésére is felhívta az alperest, majd pedig 14. sorszámú, az alperesnek 2010. június 24-én kézbesített végzésében a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekre utalva 3 nap határidővel ismételten felhívta a feleket nyilatkozataik, tényállításaik, bizonyítékaik, bizonyítási indítványaik előterjesztésére. A felhívásokra az alperes érdemi beadványt, nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság 2010. szeptember 14-én kelt 24.G.42.075/2009/18. számú ítéletével az alperest a felperes részére 39.346.363 forint tőke és ez után 2009. április 30-tól a kifizetésig a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat, valamint 2.280.400 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint, tekintettel arra, hogy az alperesi ellenkérelemben foglaltakra tett felperesi előadásokat az alperes nem vitatta, a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján a felperes tényállításait az elsőfokú bíróság valónak fogadta el. A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a perbeli lízingszerződéseknek a lízingbevevő kötelezettségei elmulasztására hivatkozással történt azonnali hatályú felmondása folytán a lízingbevevőt terhelő valamennyi kötelezettség teljesítése lejárttá, esedékessé vált, azok teljesítéséért az alperes készfizető kezesként

helytállni tartozott. A felperes az alperessel szemben fennálló követelését már az egyenes adós felszámolás alá kerülését megelőzően érvényesítette, az egyenes adós elleni felszámolás során pedig hitelezői igénybejelentést tett, követelését a felszámoló nyilvántartásba vette, az 1/2010. PJE számú jogegységi határozatban foglaltakra is figyelemmel ezért az egyenes adós felszámolás alá kerülésével a felperesnek az alperessel mint készfizető kezessel szembeni követelése nem szűnt meg. Az alperes a lízingbevevő lízingszerződés alapján fennálló díjfizetési kötelezettségét teljesíteni tartozik, függetlenül attól, hogy a felperes a lízingtárgyat még nem értékesítette, a felperest ugyanis az elszámolási kötelezettség csak a birtokába került lízingtárgy értékesítése után terheli.

Az indokolás rögzíti azt is, az alperes tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmének az elsőfokú bíróság a Pp. 151. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában nem adott helyt, az alperes a per utolsó tárgyalásán szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait, illetve bizonyítási indítványait pedig ismételt felhívás és a jogkövetkezményekre figyelmeztetés ellenére sem terjesztette elő, ezért a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében foglaltakra tekintettel a tárgyalás elhalasztása egyéb okból sem volt indokolt.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, a kereset jogalapjában részben, összecszerűségében pedig egészében megalapozatlan. Sérelmezte, hogy felperes nem tisztázta azt, hogy az elveszett lízingtárgyra a lízingbevevő által kötött vagyonbiztosítási szerződés alapján a biztosítótól milyen összeget kapott, továbbá, hogy az esedékes törlesztő részleteket több mint két éven keresztül a felperes annak ellenére nem szedte be a lízingbevevőtől, hogy erre lehetősége lett volna.

Előadta azt is, a birtokába visszakerült lízingtárgyat tudomása szerint a felperes időközben bruttó 4.000.000 forint vételáron értékesítette, ami fele annak az összegnek, amiért vételi ajánlatot tett, a felperes ezen eljárásával megsértette kárenyhítési kötelezettségét. Az értékesítésből származó felperesi bevétel a kereset elbírálásakor semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül. Úgy vélte továbbá, az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte a közte és a felperes között folyó egyeztetések, az általa tett egyezségi ajánlatok vizsgálatát, figyelmen kívül hagyta azt is, hogy az egyezségi tárgyalások kizárólag a felperes magatartása miatt hiúsultak meg és akkor is tévedett, amikor a tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmének nem adott helyt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Állította, figyelemmel arra, hogy igényét az elévülési időn belül érvényesítette, az alperes nem mentesülhet fizetési kötelezettsége teljesítése alól, annak pedig, hogy a meglévő lízingtárgynak az alperes részére történő lízingbeadására irányuló egyezségi tárgyalások miatt hiúsultak meg, a jogvita elbírálása szempontjából nincs jogi jelentősége. Hangsúlyozta azt is, az Általános Lízing Feltételek 54. pontja alapján a lízingbeadót kizárólag a lízingbevevő felé terheli tájékoztatási kötelezettség a lízingtárgy értékesítése esetén, az alperessel szemben nem, a

lízingtárgy tulajdonjogát az alperes kizárólag akkor szerezhette volna meg, ha a lízingszerződés szerinti tartozást maradéktalanul megfizetni.

A felperes egyúttal bejelentette és okiratokkal igazolta azt is, hogy a ... számú lízingszerződés tárgyát képező lízingtárgyat 2010. szeptember 29-én bruttó 4.000.000 forint vételárért értékesítette, a befolyt vételárat az alperes kamatfizetési kötelezettségére kérte elszámolni a fellebbezési ellenkérelméhez csatolt késedelmi kamatszámításnak megfelelően.

A fellebbezés az alábbiak szerint túlnyomórészt megalapozatlan.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A Pp. 141. § (2) bekezdése értelmében a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges - a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére, és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

A 141. § (6) bekezdése továbbá akként rendelkezik, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

Kétségtelen, hogy az alperes a kereset elutasítására irányuló érdemi ellenkérelmében az eltűnt lízingtárgyra kötött vagyonszerezési szerződés alapján a felperesnek kifizetett biztosítási díjra, továbbá a felperesnek visszaadott lízingtárgyra tett vételi ajánlatára, az ezzel összefüggésben folyamatban lévő egyeztetésekre, valamint a lízingtárgy értékesítésével, hasznosításával összefüggésben a felperest a lízingszerződés alapján terhelő elszámolási, kárenyhítési kötelezettségre hivatkozott.

Ugyanakkor az is kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az alperes az elsőfokú bíróság Pp. 141. § (6) bekezdése szerinti jogkövetkezményekre figyelmeztetést is tartalmazó 8., illetve 9-l. sorszámú végzésében foglalt, a 14. sorszámú végzésben megismételt felhívás ellenére sem terjesztette elő nyilatkozatait, tényállításait, illetve bizonyítékait vagy bizonyítási indítványait, az ellenkérelmében foglaltakkal szemben előterjesztett azon felperesi előadásokra, tényállításokra nézve, amelyek szerint az eltűnt lízingtárgy vonatkozásában a vagyonszerezési szerződés alapján a kárbejelentési kötelezettség lízingbevevő részéről történt elmulasztása miatt nem került sor kárrendezésre, a visszavett lízingtárgy megvásárlása tárgyában tett alperesi nyilatkozat a vételár pontos

megjelölése hiányában vételi ajánlatként nem volt értékelhető, e lízingtárgyat a felperes még nem tudta értékesíteni, az értékesítés folyamatban van.

Ilyen tényállás mellett az elsőfokú bíróság nem sértette meg az eljárási szabályokat, amikor a 2010. szeptember 14-i tárgyaláson a Pp. 141. § (6) bekezdése alkalmazásával az alperes további tényelőadásainak, bizonyítási indítványainak bevétele nélkül, a felperes által előadottakat a Pp. 163. § (2) bekezdésében foglaltak szerint valóban elfogadva ítéletet hozott. Az elsőfokú bíróság ítéletében a rendelkezésre álló adatok alapján helytállóan állapította meg a tényállást, és az arra alapított jogi következtetése is helytálló.

A rendelkezésre álló adatokból, az alperesi fellebbezésben és a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakból ugyanakkor az is megállapítható, hogy az első fokú ítélet meghozatalát követően a visszavett lízingtárgyat a felperes 4.000.000 forintért értékesítette. Az így befolyt összegnek a perbeli lízingszerződés részét képező Általános Lízing Feltételek 54. pontjában foglaltak alapján, a Ptk. 293. §-a alkalmazásával az alperest terhelő késedelmi kamatfizetési kötelezettségre történő, a felperes fellebbezési ellenkérelméhez mellékelt és az alperes által nem vitatott kamatszámítás szerinti elszámolásával az állapítható meg, hogy a befolyt vételár az alperest 2009. december 3-ig terhelő késedelmi kamatfizetési kötelezettségre nyújtott fedezetet.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperest terhelő marasztalási összeg tekintetében a kamatfizetés kezdő időpontját 2009. december 4. napjában állapította meg.

Az alperes fellebbezése túlnyomórészt eredménytelennek bizonyult, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alkalmazásával, az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2011. április 5.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

. Felker László s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül

